

Tyskarna redo för invasion, normmännen höll kontorsvakt!

Norsk undersökningskommissionen anklagar kabinettet
Nygaardsvold för upprörande likgiltighet

OSLO den 4. (TT fr. NTB.)

Den kommission i Norge, som länge sysslat med undersökningar av landets politisk, spec. utrikes- och försvarspolitik från till första halvåret 1940, och sökt klargöra varför och hur de stora olyckorna drabbade Norge 1940 och senare, har nu lämnat offentliggörande ett stort material. Skarpa och domande uttalanden göres gent emot åtskilliga kända politiker och militärer för det sätt på vilket de fyllt sitt värre före och under tyskarnas angrupp och ockupation. Även stortinget får i vissa sammanhang klander, det gäller bl. a. bristande motståndsvilja.

1945 års undersökningskommission lägger nu fram fem utlåtanden, av vilka det första, som behandlar utrikes- och försvarspolitik under regeringen Nygaardsvold till den 7 juni 1940, torde erbjuda mest av intresse.

Till regeringens försvarspolitik ställer kommissionen sig kritisk. Den karakteriserar regeringen som pacifistisk, särskilt gäller detta statsminister Nygaardsvold och utrikesminister Koht. Ansvar för försvarspolitik vilar på Stortinget och regeringen gemensamt. Om utrikespolitiken säger kommissionen, att den fördes med klokhet och kompetens. Kommissionen pekar dock på att utrikesledningen synes ha saknat blick för ett nytt stormakterig mäst bl ett krig av ett nytt slag.

När det gäller de försvarsbeslut, som regeringen slutligen träffade, levererar kommissionen en mycket skarp kritik. Den pekar på att Norges försvar ännu sommaren 1939 var övermåttan svagt, och att Norge stöd därtill rustat då det gällde att värna neutraliteten. Kritiken mot att försvaret icke höll måttet måste enligt kommissionens uppfattning i första hand riktas mot regeringen.

Kommissionen fästet uppmärksamheten vid att stortinget åstod frastad från regerings utrikespolitik. Därför måste det sägas, att stortinget icke blott förmitt ut också i realiteten accepterade regeringens linje.

Kommissionen fästet uppmärksamheten vid att samarbetet mellan de politiska och militära myndigheterna varit bristfälligt.

Om kommanderande generalen Laake säger kommissionen, att det är beklagligt, att han icke visade större energi, men den finner det förstärkt, att de militära chefernas initiativtillstånd hade försvagats efter den behandling de politiska myndigheterna under årens lopp hade utsatt deras krav för.

När alla omständigheter tas i betraktande, anser sig kommissionen därför icke kunna rikta någon starkare kritik mot kommanderande generalen i detta sammanhang. Om kommanderande amiralen, Diesen, säger kommissionen att han underlåtit att föreslå full mobilisering av kustfästningarna och att han förestått dem om att majoriteten av kustfästningarnas tiectrupper skulle stanna hemma. Han inkom icke med förslag om minfästningar. Kommissionen anser att de minfästningar skulle rikt kritik mot komman-

derande amiralen än mot kommanderande generalen för bristande initiativ.

Men även om kommissionens sädes icke anser sig kunna låta de militära cheferna gå fria från kritik, riktar den huvudsakligen mot regeringen och då i första hand mot försvarsministern, utrikesministern och statsministern.

Kommissionen övergår så till krisen under aprildagarna.

Redan den 29 mars lämnade norske ministern i Berlin, Scheel, en redogörelse om hur han betraktade läget. Han hävdade att mycket tydde på, att Norge åter kommit i förgrunden. Under de närmaste dagarna fick den norske beskickningen i Berlin flera påstötningar, som verkade nog så alarmerande. Fr. o. m. den 5 april omnämndes Norge i rapporter som kom från Köpenhamn och Berlin.

På förmiddagen ringde ministern i Köpenhamn, Esmarch, upp till utrikesdepartementet. Orsaken till denna uppingning var att det danska sändebudet i Berlin, Zahle, dagen före hade sänt hem oroad upplysningar.

Utrikesrådet Bull, som tog emot sändebudet, gjorde samtidigt anteckningar, i vilka han bl. a. skrev:

"Esmarch kunde uppenbarligen icke uttala sig tydligare i telefonen, men han nämnde frågan Syd-Norge... Man var nervös i Köpenhamn... Det var ännu icke bestämt vad man skulle göra i Danmark. Man skulle först se vad vi gjorde, och Esmarch bad om svar så snabbt som möjligt."

Köhl meddelade att han för sin del var föga benägen att företa sig något i Berlin på dylika rykten. Strax efter middagstiden ringde då Bull tillbaka till Köpenhamn och meddelade, att man i Oslo tog det lugnt.

På kvällen den 7 april sände Scheel från Berlin ett nytt telegram: "Det upplyses från pålitligt håll om den i min rapport omnämnda trupptransporten, att 15 å 20 fartyg om sammanlagt 150,000 ton gått ut från Stettin med västlig kurs natten till den 5 april."

(Forts. på sidan 6.)

Västra Tyskland blir en ekonomisk enhet

NEW YORK den 3. (TT fr. Reuters.)

Brittiska utrikesministern Bevin betecknade på tisdagen den brittiska-amerikanska överenskommelsen om zonen mellan de båda ekonomiska bekvämligheter, i vad det gäller Tyskland". De amerikanska och brittiska zoner i Tyskland blir från januari 1947 en ekonomisk enhet, och syftet är att vid slutet av 1949 ha förvandlat dem till ett självförsörjande ekonomiskt område.

De båda zonerna skall behandlas som ett enda område för alla ekonomiska syften. Områdets inhemsk resurser och all import skall sammanställas i syfte att åstadkomma en gemensam levnadsstandard. USA och Storbritannien skall lika fördela det finansiella ansvaret och söka åstadkomma en för båda zonerna gemensam daglig livsmedelsranson på 1,880 kalorier.

Inkomsterna av exporten skall hopparnas av det gemensamma export- och importorganet och bidra till att bestrida kostnaderna för im-

porten. Storbritannien skall till detta organs förfogande ställa 29,300,000 dollar. Förresta Stater skall bidra med 14,500,000 dollar, utgörande de samlade inkomsterna av exporten från den amerikanska zonen.

De båda nationerna skall för finansiering av inköp av viktiga varor för det tyska näringslivets räknings överlämna respektive delar av de summor, de erhåller enligt det med Sverige i juli ingångna avtalet om likvidering av tyska tillgångar.

Lewis fälldes för lagtrots

WASHINGTON d. 3. (TT fr. Reuters.)

John L. Lewis och hans gruvarbetarjackförbund förklarades i dag skyldiga till lagbrott för strejken. Lewis yttrade till domaren att detta berövar gruvarbetarna deras författningssenliga rättigheter. Jag kan inte desavueras arbetarnas principer eller politik, och inte heller slå in på en linje som skulle vara detsamma som att förräda deras författningssenliga rättigheter.

70-års man förhindrade morddrama

SKÖVDE den 3. (TT)

Ett mordförsök förövades vid 22-tiden på söndagen på Böksnäs gård i Beateberg, ett par mil öster om Moholm. Båtvägar Gustav Viken sökte då med ett mauergevär skjuta en 70-årig flicka, som han tillgripit sällskapet med. Dädet omintetgjordes tack vare råddigt ingripande av 70-åriga f. arendatorn på Böksnäs Adolf Edman. Edman gick rakt emot det laddade geväret och lyckades vända mynningen bort från den hotade flickan. Vidsman kan ju inte därefter avväpnas av tillskyndande personer.

TYSKA SOCIALISTER I LONDON. Det tyska socialdemokratiska partiets ledare har enlät till London på inbjudna nam det brittiska arbetarpartiet, Fr. v. synes Wilhelm Knithe, Dr. Kurt Schumacher, Franz Neumann och Friedrich Heine.

USA:s ockupationsarmé terroriserar tyskarna

Nedgörande kritik i senatsutskott. 897 negersoldater på 1,000 är könssjuka

Beskyllningar om omoraliskt levnadsätt och våldsbland de amerikanska ockupationsstyrkorna i Tyskland framföres i en rapport, som på tisdagen offentliggjordes av de republikanska medlemmarna av ett av senatens tillsatt undersökningsutskott. De har låtit offentliggöra rapporten trots krigsdepartementets invändningar och trots de demokratiska styckmedlemmarnas motstånd. Utskottets ordförande, senator Harley Kilgore, förklarar att utrikesminister Byrnes givit uttryck åt uppfattningen, att rapportens publicering skulle skada USA:s arbete vid FN-mötet, och krigsdepartementet bekräftar rapporten som förvidren och ofta felaktig.

Rapporten talar om meningslösa och oprovcerade angrepp och hot

mot borgmästare, pryglning av civila poliser med deras egna vapen och offentlig antastande av kvinnor. Oprovcerade angrepp, brott mot den tyska lagen, svartarbetshandel och liknande disciplinbrott har sänkt den amerikanska arméns prestige, heter det. Höga generaler sägs ha uppfört sig på ett sådant sätt att andan hos hela truppavdelningar förorets.

Särskilt skarp kritik riktes mot negertropperna. Det uppges, att negerna, som omfattar 12 1/2 procent av den amerikanska ockupationsarméns styrka, begått 35 procent av alla allvarliga brott, och att förekomsten av veneriska sjukdomar hos dem är 897 fall på 1,000. Det föreslås att militärregeringen skall ställas under det amerikanska utrikesdepartementet.

Ny "spökbomb" över Halland i går afton

Ett egendomligt ljusfenomen var i går synligt, rapporteras från ett flertal platser i Halland, bl. a. i Varberg och Falkenberg. Rymdprojektilet — om det nu var en sådan — passerade över himlavalvet med stor hastighet, och iaktogs ungefär samtidigt i Bohuslän.

Kvarnägaren Ragnar Bernstsson i Sunnåra, Väröbacka, var vid 6.30-tiden på kvällen på väg till hönshuset då han såg en strimma i grönljust sken på himmelen. "Det verkade precis som himmelen hade spruckit mitt itu, säger hr Bernstsson, och ljusskenet var så pass starkt att omgivningen blev ordentligt upplyst. Efter en halv min. gick den ljusa öppningen samman och allt försvann. Det hela verkade mycket imponerande.

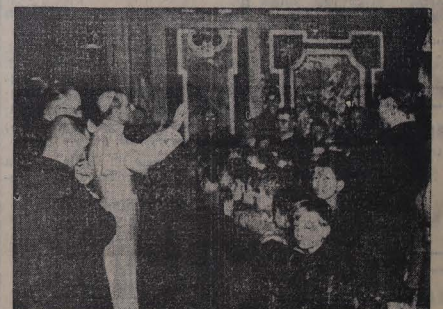
— Från Ullared meddelades i går kväll att man sett samma sken där vid samma tillfälle. Skenet var även här så starkt att omgivningen blev upplyst lika starkt som under dagljus. Det verkade som om strimman gått från söder mot norr eller tvärt om, omtalar köpmann Rob. Svensson.

— En person, som var på besök i Stafinge, såg vid 6.30-tiden ett väldigt glödande klot med en lång svans efter sig. Den visade sig plöjligt och utvecklade ett starkt fosforaktigt sken. Fenomenet varade ungefär två minuter, varefter ljuset så småningom tynade bort och försvann.

På Orust och Tjörn observerades vid 18.30-tiden på tisdagen en ljuskula, som man anser vara en k. spökbomb. Någon meteor kan det inte ha varit, säger man, ty den hade för hög fart och för stark sken. En person på Orust som ställt och telefonerat i ett rum fann detta för en stund starkt upplyst. På Tjörn hade en person som höll på att arbeta i en lada också sett hur det blizkrat till.

Major mördade sin maka

Amunitionen räckte inte till självmord

PAVEN VALSIGNAR BARNEN. Paven Pius XII välsignar i Vatikanen 600 barn, som efter sex års bortovaro skall återvända till sina föräldrar i Libyen.

STOCKHOLM den 3. (TT)

Ett morddrama utspelades på tisdagsmiddagen i en ligenhet i huset Erikbergsgatan 1 i Stockholm. Major Ake Arvidsson-Falk sköt sin hustru Maria Falk med sex skott från en armpistol. Efter mordet anmälde han sig själv på Johannes polisstation, där han berättade att han haft för avsikt att även skjuta sig själv, men att han misstagit sig på antalet patroner. Major Falk är 52 år och hans hustru var 48 år.

Enligt vad major Falk själv meddelade polisen hade makarna sedan någon tid talat om att gemensamt söka döden på grund av ekonomiska svårigheter. Däremot hade de inte planerat att det skulle ske just på tisdagen. Vid 14.30-tiden hade fru Falk stått och talat i telefon med major Falks mor. Då hade han fått en plöjlig impuls och hämtade sin tjänstestol ur en nattduksbordslåda. Medan hon fortfarande talade i telefonen började han lossa flera skott mot henne. Det var hans avsikt att spara ett skott för att skjuta sig själv. Han måste emellertid, anser han, ha räknat fel, ty då han satte vapnet mot tinningen och tryckte av klickade det och när han öppnade magasinet befanns det vara tomt. Han gick då omedelbart ned på gatan, stoppade en droskbil och beordrade chauffören att köra till närmaste polisstation.

Höllviken ger nytt hopp om oljeförekomst

STOCKHOLM den 3. (TT)

Tydliga oljespår har under sista tiden uppträtt i borrhålet, meddelar geologiska undersökningen i en rapport till k. mt över undersökningens djupborring efter salt och olja vid Höllviken i Skåne.

Borrhålet har nu nått ca 1,890 meters djup och står i borgartslager tillhörande triasssystemets äldre del. Förekomst av vatten med hög salthalt har noterats i dessa lager, men kvantiteten har inte kunnat uppskattas.

Ehuru förekomsten av oljespår i

borrhålet på intet sätt utgör någon garanti för att olja i utvinbara kvantiteter finns här eller annorstädes i Skåne, belyser den i sin mån riktigheten av den geologiska uppfattning, som förankrat de statliga undersökningarna i sydvästra Skåne, säger undersökningen. Den synes ge starka skäl för fortsatt sökning. Närmast gäller det nu att öka fortsättande det pågående borrhålet vidare mot djupet.

WASHINGTON. Konteramiral Byrds expedition till Aniakchak strätt på måndagen, då de flesta av de tretton fartygen i den amerikanska flottans expeditionstyrka avseglade från Atlant- och Stillhavshavarna.

LONDON. Största delen av de från hertiginnan av Windsor stulna juvelerna befinner sig nu i Frankrike, uppgiver Daily Graphs parisrespondent. Juvelerna smugglades genom tullen av fyra välklädda damer, säger han.

13-årig fardtåre jagades av polis i 100 km:s fart

Två småpojkar från Halmstad på fartfylld
rymmarsträt

Två småpojkar från Halmstad i åldern 11—13 år togs på tisdagsmiddagen av polisen i Gislaved, sedan de iscensatt en historia, som fick sin klimax i villdildkörning i nära 100 km:s fart med polisen i hälsarna.

Pojkarna reste i från sina hem i Halmstad på måndagskvällen, satte sig på tåget och åkte några mil till Frösånda. Där steg de av och övergick i stationsinspektorsens vedbod, där de tände en lågeld på golvet för att hålla kylan ut. På tisdagsmorgonen tog pojkarna stationinspektors och hans hustrus cyklar, med vilka de fortsatte Nissastigen norrut till strax norr om Hyltebruk, där de på en avtagsväg upptäckte en bil parkerad. 13-åringen satte sig vid ratten och körde i västastigen norrut. Då bilens egare upptäckte stölden alarmerade

han polisen i Hyltebruk, som skickade ut bilnummer och signalement till närliggande orter. När pojkarna därefter kom till Gislaved, försökte polisen hejda dem men måste kasta sig åt sidan för bilen, som inte stoppade utan i stället ökade farten.

Polisen tog upp förföljandet i en taxibil och en vid jakt började, varvid man uppskattade pojkarnas hastighet till åtminstone 95 km. När gislavedspolisens kört någon mil utan att få syn på den förföljda bilen, anade man att pojkarna kört in på en avtagsväg. Detta visade sig också vara fallet och den stulna bilen upptäcktes stående övergiven på en skogsväg. Pojkarna hade fortsatt till fots, men polisen hann snart upp dem. På kvällen återbörades pojkarna till sina hem i Halmstad. Den stulna bilen var ökadad.

Metallindustri i Laholm gör fina fotografiramar.

NY LOVAND E FABRIKATION I STADEN.

BOLAG BILDAT MED DANSK FABRIKÖR SOM DRIFTSLEDARE.

Laholm har tidigare inte haft någon uppjö på industrier och detta har ansetts som det faktum, vilket hållit staden tillbaka. På senare år har vi haft glädjen se nya fabriker tillkomma, planeras eller utvidgas. Vi ha tidigare omtalat de textilindustrier, som dels redan ha startats och som väl så småningom komma till och då skall vi berätta om en fabriksrörelse, som redan ägt bestånd i åtskilliga månader, men som nu börjar få allt fastare former.

En stiftelsekund berättar i dagens tidning om att Laholms Metallindustri aktiebolag bildats och i går em. tog vi oss en promenad upp till Sofiero, där en del av tillverkningen är inrymd, hos Gösta Perssons efr. mekaniska verkstad. Här träffade vi fabrikschef Nils R. Persson, en av huvudintressenterna i bolaget samt chefen för det hela, den danske fabrikschefen Louis Jensen. Och med den senare som ciceron gör vi en rundvandring.

— Vad tillverkar då Laholms nya stiftelse? — Först och främst fotografiramar, berättar fabrikschefen Jensen. Men vi skall göra många andra saker, minst ett tiotal, när vi väl kommer igång. Verktygsmaskiner är en sådan sak. För vår nuvarande fabrikation kunde vi inte få köpa några som helst maskiner och då blev vi tvungna att själv tillverka dem på verkstaden här. Och det har gått bra.

Hr Jensen demonstrerar de maskiner, som finns i en lokal intill verkstaden. Det är främst en stor excenterpress och två valsverk samt dessutom en stor putsmaskin, där tre man samtidigt kan putsa. Materialet, som användes till ramarna är mässingsband, och dessa köpas från England. Det har varit svårt att få in sådant, men än så länge har man klarat sig. I excenterpressen stansas ut olika smällingar i rätt form, förses med vackra mönster o. s. v. På ett annat ställe ute i staden har hr Jensen en verkligt förmålig specialmaskin. Den består egentligen av fyra excenterpressar på en gång och skär till hela ramen med en gång, samt skär ut alla behövliga hål, gör intag o. dyl. Denna maskin, som huvudsaken är tillverkad av gamla delar, har så stor kapacitet, att den bara behöver användas ett par dagar i månaden.

När så ramarna äro "tillklippta", vilket sker något olika för olika slag, förses de med till Åkerbergs gamla lakrör, där en del av fabrikationen är inrymd, och här lödas de samman. Detta arbete, som är mycket noggrant, utföres av ett par flickor. Så försas ramarna åter upp till Sofiero, där de putsas, en del för att helt förslivas. Detta arbete utföres än så länge i Halmstad. Men fundera på, om det möjligt kommer fabriken att skaffa sig egen försilvringsanläggning. En del av första ramarna med mönster sprutas först med färg och putsas sedan, varvid reliefens framträdande på ett synnerligen tilltalande sätt.

Sista arbetetstapen innan ramen är färdig sker även det nere hos Åkerbergs. Ramen förses med glas, som man köper färdigt och bakstycke, som man får från Bröderna Karlssons smickerfabrik. Dessa äro gjorda av masonite och betydligt kraftigare än de man vanligen får se. Ett rejält, specialgjort gångjärn på baksidan gör att man slipper de vanliga smoderna, som alltid brukade gå

sönder. Ramen lägges i en kartong och är sedan färdig att skickas ut. Fabrikschef Jensen demonstrerar här en egen uppfinning, en ram, som är synnerligen praktisk och trevlig. Den består egentligen av två rammar, som sätts in i varandra. Det är lätt och enkelt att sätta i fotografiet och man slipper vika över några filkar. Visserligen blir den något dyrare än de vanliga ramarna, men hr Jensen tror att den skall få en stor framtid. Och så praktisk och trevlig som den är, så kommer den säkerligen att bli mycket efterfrågad. Fabrikschef Jensen har sökt patent på den och hade tänkt kalla den "Ela-ramen" om nu patentverket godkänner detta namn.

— Det är inte så lätt att ha att göra med patentverket, förklarar hr Jensen på sin trevliga danska. Jag har varit i Stockholm två gånger och varje gång har de lovat, att jag skulle få det namnet, men ännu har jag inte fått några papper på det.

— Och hur kom det sig att hr Jensen hamnade i Laholm? — Jag träffade Nils Persson och det var med hans hjälp, som jag kunde göra maskinerna. Hade vi inte själv kunnat tillverka dem, så hade vi aldrig kunnat starta rörelsen. Två-tre års leveranstid vill de ha på sådana maskiner. Så att vi ha fått börja så nätt och ta den ena saken efter den andra. Så ligger Laholm bra till och inte långt från Danmark. Ty vi tänker inte bara arbeta på Sverige utan hade också tänkt skicka en del av export så småningom. Och för övrigt är Laholm en liten trevlig stad, jag trivs bra här.

Det enda, dråga med vår rörelse är lokalfrågan, fortsätter hr Jensen. Genom att man måste ha maskiner och folk på flera olika håll, fördröjer det arbetet och de olika transporterna fördröjer också varorna. Men skulle inte staden kunna hjälpa oss med exempelvis tomt, ljus och vatten? Sådant hade många andra städer stått gratis till förfogande, om man kommit dit och velat starta en sådan här rörelse.

Och det skall väl inte vara omöjligt utan att staden på något sätt skulle kunna hjälpa sin nyaste industri. Så berättar fabrikschef Jensen till sist, att firmans sällsamt alla personer för närvarande, men efter hand som man får mera maskiner och event. andra lokaler, kommer rörelsen att utvidgas. Man fundera på nyheter och skall i samarbete med keramikverksstaden försöka göra rammar med emaljgläsnings. Redan nu har hr Jensen samarbetet med en fabrik i Vinslöv, som tillverkar rammar i trä och konstharter, medan de få olika metallbeslag från Laholm.

Det är roligt med duktigt och initiativkraftigt folk och vi önskar hr Jensen och hans medarbetare lycka till med sin fabrik i det så småindustriella Laholm.

Cel.

Predikoturer

Björkebergs skola: Torsdag d. 5 dec. Advensgudsstjänst kl. 5 em., kh. Gustafson.
Laholms luth. missionshus: Predikan torsdag kl. 7 em. av Jean Svensson.

Halland får egen lantbruksingenjör - änsstyrelsen tillstyrker förslaget.

Stor nedgång konstaterad i Hallands hästbestånd.

Snabbt avverkat och lugnt årsmöte med Hushållningssällskapet i Halland

Årets ordinarie sammanträde med Hallands länshushållningssällskap, vilket i går ägde rum på Grand Hotel i Halmstad, kommer att gå till historien som ett av de kortaste i sällskapets historia. På ringade tid än en och en halv timme var hela den långa föredragningslistan avverkad. Anslut utskiftade och statföreläsa fastställd, så att den talrika menigheten därefter kunde ägna sig åt att lyssna till vad byggesällskapet, agronom A. Örborn, hade att förtälja om intressen från studier i USA angående de aktuella byggeproblemen vid jordbruket samt beskida tväns filmer. En hus det går till att rensa åkrarna från maskindriftliga stenor medelst traktor, kompressor samt en ike förfärligt portion finurlighet och företagsamhet samt en film om Solvallaekson.

Den främsta orsaken till den snabba behandlingen av vad som var upptaget på föredragningslistan var förvisso, att klubban fördes av sällskapets ordförande, landshövding Reimer Johansson, vilkens förmåga på detta område omvittnats i många andra sammanhang. Men orsaken till förtgången var sannolikt även, att sällskapet ombud vid det förberedande sammanträdet dagen innan pratat från sig och redan kommit till klarhet beträffande både de taljer och principer, varom annars debatter skulle ha kunnat uppstå. Huruvuda detta klarhetspratande i slutet rikt i alla avseenden är lyckligt är en annan historia, och tvivelande synpunkter kunde avvysas i hotellkorridoren.

Sammanträdet inleddes med ett hälsningstal av landshövding Johansson, som framhöll, att den tid som förflytt sedan vapenstillståndet inträdde i världen kan karaktäriseras av en hjälpverksamhetens period med stora insatser i återuppbyggandet tjänst.

Om man beträffande tillståndet eljest i världen, fotaste tal, inte ser så mycket av, sådan, som fr. bredare speciella stämning, finner man dock överallt förlamande förtä, att komma till klarhet med internationella problemen och att räddat om här världen skall kunna byggas upp på nytt. Och helt naturligt måste detta utgöra ett all övergångsproblem i Europas folk måste skyddas från att flytta till andra länder i vinterperioden just nu på väg in.

Förslutningen berörda tal, försörjningslivet i Sverige och framhöll, att svårigheten att komma från krisregioner och knapphetsförhållanden främst beror på, att vi svenskar måste avstå från import för att andra i större utsträckning skulle få den i stället. Vad efterkrigsproblemen beträffar har vi för jordbruket, som utgör 27-procent av rikets inkomster, under lång tid sysslat därmed och också framlagt ett betänklighet. Direktivet till denna utredning, som lämnats av f. jordbrukets utredning, Axel Pettersson, utgör en stor vidsyn och ett oerhört förutseende, något som vi måste hålla honom räknat för. Förslaget har under höstens lopp varit genomgående i riksdagen och utsatts för kritik, sade tal, som därvid framhöll hur man från olika håll bedömt kommitténs förslag. En del påstod att utredningen varit för vidrig, andra åter att man tagit för lätt på ämnet. En del påstod att jordbruket ställt sig gynnsamt ställning medan andra trots sig fann att utredningen varit för vidrig. För sin egen del ville tal, göra den deklarerat, att det låg mycket vitt upp, både för jordbrukets framtid och för hela byggesamhällets. Det hade många finge största möjliga rörelsefrihet samt att jordbrukens ingehåll skulle sammanföras till andra näringar att hävda sig.

I förslutningen berörde tal den nya lantmannaskolan, vilken är planerad att tas i bruk nästa höst, och betecknade detta som ett steg i rätt riktning och hoppades, att den måtte bli många lantbrukare till hjälp i arbetet. Beträffande hushållningssällskapets statföreläsa framhöll tal, att man inte kunnat få staten att balansera trots att 10,000 kr tagits ur intäkterna från skogsforädlingslän i Rosared. I avskattna på den stundande omorganisationen har dock förvaltningsutskottet handlat efter samma grunder som tidigare.

Efter att ha lämnat en överblick av skördebalansen och väderteknikförhållanden under året och därvid pekat på de svåra överviningsriskerna framhöll tal, att de grunder för den statliga ersättningen, som utbetalats, ike motsvarar vad som avsågs med framstötten. Arbetskraftshövet har ökat och därmed efterfrågan på maskiner, bl. a. för stenmjölning. Det hade många finge största möjliga rörelsefrihet samt att jordbrukens ingehåll skulle sammanföras till andra näringar att hävda sig.

Donation av disp. Georg Stenström Sedan övliga formaliteter med ombudsutrop etc. verkställdes till ordföranden åter till orda och bad få meddela den glädjande nyheten, att hushållningssällskapet i dagarna fått mottaga en donation av framlidne disp. Georg Stenström, Berte, Slöinge, på 35,000 kr, vilket belopp efter avdrag för stämpelskatt uppgick till 27,760. Landshövdingen erinrade om, att disp. Stenström alltid varit livligt intresserad av sällskapets arbete och den bortgångne givaren hyllades därefter av de närvarande med en tyst minut.

Landshövding R. Johansson.

läningsärenden hade förvaltningsutskottet föreslagit sällskapet, att hos k. m. anhölla om uppehåll av nuvarande lantbrukens försörjning, så att Halland finge egen lantbruksingenjör. Enligt FU borde anhöllan ingå till k. m. så snart som tillräckligt nämnden i gångsat utredning om arbetsbalansen storlek kunnat slutföras.

Mötet beslutade i enlighet med FUs förslag, sedan hr Klas Andersson, Eskilstor, Göttinge, talat i ärendet och landshövdingen påpekat, att även länsstyrelsen kommer att ställa sig bakom framställningen för att ge den en större tyngd.

Polatiskräftan.

Efter framställning från Getings och Stafings sockenavdelningar hade förvaltningsutskottet föreslagit, att sällskapet hos k. m. skulle anhölla om lindring i nu gällande bestämmelser om polatiskräfta.

Årsmötet beslutade i enlighet med FUs förslag, hr Klas Andersson, Eskilstor, erinrade om hur lätt det är i vårt land att få förbud på halssan men att det är betydligt svårare att få det upphävt. Enligt tal uppfattning saknade bestämmelserna numera praktisk betydelse.

Underhållsbered budget trots rossaredstillskott.

Inkomst- och utgiftssatsten balansen på kr. 238,400 med ett balanserat underskott på 18,200 kr, ökat till 40,000 kr överförts från Rossared. Utskottet hade påpekat, att statsanslaget för sällskapets verksamhet fortfarande är otillräckligt.

Med hänsyn till hushållningsutskottets långa tjänstetid höjdes hans lön till 11,500 kr. Tackdiktningens förmannen Ernst Bengtsson och Sven Johansson erhölet en lön av 1,000 kr och den extra förmanen i Decore 500 kr utöver lönen. Till hushållningsförsöksverksamheten anslags 500 kr, motsvarande utdelningen av Krigsdepartementets forskningsanslag. Tjädgårdsskolan erhölet ett till 3,500 kr förhöjt rensanslag. Anslaget till hushållningsavdelningen i Falkenberg höjdes med 4,000 kr. I övrigt föreslöt följande ändringar i staten jämfört med föreg. år, rensanslag till vandringsrättorna höjdes med 3,000 till 13,000 kr, hemkonstulents lön höjdes från 6,900 till 7,200, anslaget till allmänna omkostnader höjdes från 3,000 kr till 4,000 kr samt resor m. m. från 8,000 till 9,000 kr.

De olika utgiftsposterna klubbas igenom med största snabbhet och endast på en punkt skedd en korrigering beträffande utskottsförslaget. Det var anslaget till täckdiktningens förmannen resor, som efter yrkande av lantbr. Rick. Bengtsson i Rinnelöv höjdes med 900 kr till 3,600. Därigenom steg underbalansen till 19,100 kr då statföreläsa i övrigt fastställdes utan korrigeringar.

I samband med behandlingen av anslaget till lantmannaskolan erinrade hr Sig. J. Falkenberg, om det smärre bruk vid Kärnaberg, som skolen dispenserat och nu är utarrenderat. Tal, hävdade att hushållningssällskapet då skolen flyttar till Plönsjö borde ta hand om småbruk och på så sätt visa, att det tror på småbrukets uppgift inom jordbrukens ingehåll. Lämpligt vore att vandringsgränsen i orten finge ingå i förvaltningskommittén och leda arbetet.

H. o. d. påpekade att frågan om ifrågaande jordbruk framtid diskuterats (Forts. s. 4 d.)

Senaste nytt:

Etiopisk flygmaskin på Bromma.

Den första som varit norr om Medelhavet.

STOCKHOLM i dag. (TT.)

Den första etiopiska flygmaskinen, som varit norr om Medelhavet, landade på tisdagen på Bromma. Den tillhör etiopiska flygvapnet, men besättningen var svensk. Greve von Rosen var chefspilot och övriga svenskar var chefsinstruktören i etiopiska flygvapnet kapten Anders Grönberger, mekanikern Bengt Högborg och radiotelegrafisten Gösta Barklund. Som passagerare medföljde dessutom tre etiopiska flygkadetter. Sverige visade räkter ungefär 10 dagar och meningen är att man skall titta på Saabs Zafir. Det etiopiska flygvapnet har nämligen köpt fyra sådana, som skall användas för skolflygning.

Svenskt kapital till allierade Tysklandszoner

Fjärdedelen av själva startkapitalet påräknas härifrån.

STOCKHOLM i dag. (TT.)

Omkring fjärdedelen av själva startkapitalet påräknas från Sverige, när England och Amerika nu ekonomiskt slå samman sina Tysklandszoner i avsikt att göra dem självförsörjande inom tre år. Vid ett samtal med DN:s New York-korr. förklarar biträdande amerikanske militärattachén i Tyskland, general Clay, att de engelska och amerikanska zonererna nu för första gången ha pengar att röra sig med för varumipport utifrån. Han angav totalsumman till ca 135 milj. dollar, "dessa dock under förutsättning, att Sverige ratificerar sammans överenskommelse rörande överlåtelse av tyska tillgångar, som skulle göra 34 milj. dollar tillgängliga."

Hishult

Hishults SLU-avd.

har haft ordinarie månadsmöte i Folkets hus, Hishult. De närvarande höjdes välkomna av Anders Nilsson, Björkholmen, vilken även valdes att leda förhandlingarna. Till tävlingens nämnd för år 1947 valdes: Knut Bengtsson, Sonja Melberg, Kjell Bengtsson och Stina Nilsson med de båda förstnämnda som resp. ledare. Suppl. blevo: Ulla Bengtsson, Helen Haraldsson, Stig Svensson och Knut Johansson. Nästa möte, som kommer att anordnas som Luciafest, blir den 15 dec.

Till byombyll valdes för Norr-Östra norra rötter: Stig Svensson (Ivar Ljunggren), Norr-Östra södra rötter: John Örnsson (Margit Johansson); Stubbhults rötter: Hans Viktorsson (Orvar Torkelson); Skogsgråds rötter: Bo Leandersson (Sven-Alrik Karlsson); Hishults norra rötter: Bruno Johansson (Börje Johansson); Hishults södra rötter: Doris Lindkvist (Kjell Bengtsson); Skönlunds rötter: Ingrid Jönsson (Stina Johansson); Götstorpshults rötter: Rune Johansson (Folke Nilsson). Till försäljare för Landsbygdens Jul och Ungdomens Jul valdes byombyll.

Till Fagerås sanatorium anslags ett belopp på 10 kr.

Ett anslag på 30 kr. beviljades klubbverksamheten till att inköpa premier att odla.

Några klubbodlare utförde en teaterpjäs, benämnd "Kusiner från Stockholm", vilken livligt uppsatte. Här efter följde kaffeservering och en stunds svängom. Under en paus utdelades priser till dem som deltagit i årets tävlingar.

Hishultschaufför ute på våldig färd.

Vid tingen i Klippan stod en chaufför från Hishult åtalad för att han kört i yrkesmässig trafik utan tillstånd, haft för många i förarsätt och kört på en järnvägsbana. Svarg medgav att han haft bilen i bilen men bestred för övrigt. Han menade att det var banvaktens fel, som visat klart ljud när han skulle över spåret. När

Nyinkomna

AKTA MATTOR

till mycket billiga priser t. ex.:

BELUD och SCHIRAS från kr. 248.00.

HAMADAN, c:a 100x200 cm., kr. 475.00—500.00.

MAHAL, c:a 150x200 cm., kr. 575.00.

BACHTIARI, c:a 200x300, kr. 1,125.00—1,150.00.

Samtliga mattor äro utsökta exemplar och goda kvaliteter.

SPECIALAFFÄREN FÖR MATTOR & GÄRDINER.

L. LARSSON.

Klammerdammsgatan 4.

HALMSTAD.

Beslut vid köpingsfullmäktiges sammanträde

Dagens namn:

BARBRO.

Solen går upp kl. 8.37 och ned kl. 3.27.

Morgondagens namn:

SVEN.

Solen går upp kl. 8.38 och ned kl. 3.26.

KVICK BISKOP.

Det fanns förr i världen kvicka biskopar, och en av de kvickaste var biskop Fahlcrantz, som verkade på 1800-talet.

En gång reste Fahlcrantz till Sala där det fanns en apotekare, känd för sitt prästhat. Fahlcrantz, som kände honom sedan gammalt, träffade honom på gästgivargården. Apotekaren frågade honom då:

— Kan du säga mej skillnaden mellan en biskop och en äsna?

— Nej, svarade Fahlcrantz.

— Ja, då ska jag säga det den, sade apotekaren. Biskopen bär sitt kors på bröstet och äsnan sitt på ryggen.

De va inte så dumt, sa Fahlcrantz, men nu får du också lov att svara mej på en fråga. Kan du säga mej skillnaden mellan en äsna och en apotekare?

— Nä, de kan jag inte, blev svaret.

— Ja, inte jag heller! tillade Fahlcrantz.

Det var också han som på en ängbåtsresa, där det var många passagerare och såvart att få plats, till sist hamnade mellan två tjocka damer, som försökte maka undan sig så mycket som möjligt. Fahlcrantz sade då vänligt:

— Behövs inte, mina damer. mitt biskopskär är inte så stort!

En annan gång skulle han ut och resa med en ung släkting vid namn Terese. Självt stod han reskladd och väntade, men när han började tycka att den unga damen dröjde för länge utbrast han:

— Är inte Terese, te' res te resa?

DET VAR MANÖVER...

En ung dam kom cyklande på vägen och skulle över en bro, men då kom en vaktpost springande och sa åt henne att hon inte fick passera, ty bron var sprängd. Den unga damen fattade inte sammanhången, och när en annan soldat en stund senare uppenbarade sig, vinkade hon honom till sig och frågade:

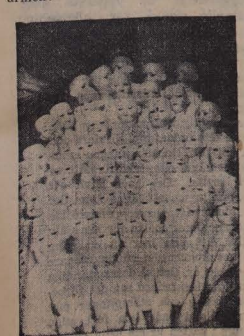
— Kan ni säga mig varför jag inte får passera den här bron?

— Jag kan inte säga någonting, fröken. Jag har varit död i tre timmar.

Den klokaste pappa jag vet, säger en yrkeslärare, är en fil. dr i Stockholm som låtit sin son gå i skomakarlära fäst från början tänkt sig att sonen också skulle gå läsvägen. Skomakaren har också låst.

Skomakens gubbar diskutera vaccination och betydelsen därav. Hangris Jannes Ola har ordet och utbrister:

— Ja, no är vaccination e' bra sak, men då säger oss då vet sunne folk, att int' kan en få ut alle bakterier genom ett tocke lite hål på armen!

SKALPERADE SKONHETER.

Rubriken är kanske missvisande — sällskapet på bilden är strängt taget inte skalperat, enär det aldrig fått något hår. Men det kommer, det kommer, ty det lackar mot jul! Som den intelligenta betraktaren redan upp-täckt är det en samling dockor, som väntar på att bli anstundigt påklädda och försedda med lockiga peruker. För att omsider läggas i presentkåtor och glädja snälla småflickor på julfest.

GULDSÖKARE FRÅN SMÅLAND HAR VANT TILLBAKA EFTER 56 ÅR.

Till sin hembygd, Fliseröd anlände för några dagar sedan 80-åriga fruktfarmaren Albert Slätt. Han kom från Oregon vid Stilla oceanen och hade via New York farit med båt till Göteborg.

För 56 år sedan lämnade han hembygden och för 40 år sedan erhöills sista livstecknet från honom. Hans moder fick då ett brev med bl. a. pennningar, men detta var skrivet av en annan. Här meddelades kort och gott att han skulle bege sig till Alaska. Sedan upphörde all korrespondens och så småningom ansågs han för död och blev dödförklarad.

Nu återkom han emellertid helt o- väntat och vistats hos släktingar i hembygden. Han var en tid guldsökare i Alaska, men sedan har han haft en fruktbar i Oregon och han kom direkt därifrån. Sin resa till hembygden har han planerat i många år. Den långa resan hade tagit ganska hårt på den gamla kraften, men han repade sig ganska fort och nu är han i daglig rörelse.

Fanjunkaren höll ett förmånsting till de nyinyrskta rekryterna om deras uppförande under permission:

— Om en civil vill mucka gräl på offentlig lokal, så dricker en våldslig plinerad soldat lugnt upp sitt öl och avlägsnar sig.

Förläst att övertyga sig om att man- narna fattat saken rätt, vände sig fanjunkaren därefter till en av dem och frågade:

— Nå, 67:an, hur bär ni er åt om det kommer en civil och vill mucka gräl?

— Jag dricker lugnt ur hans öl och avlägsnar honom, svarade 67:an.

Från en JM-boxning rapporteras följande replikskefte mellan en herre och en dam omedelbart efter det att en av boxarna gått i golvet för räkning:

— Hör du, Kalle, hu länge skall han räkna?

— Till tio.

— Va, säger du, klockan är ju bara nio...

FÖRMILDRANDE OMSTÄNDIGHET

Det råder tryckt stämning i Berg- gården, för att dottern Klara, som ser bra ut och är gårdens arvtagerska, fattat tycke för anläggnings- berätningsklara Johan, vars rykte och utseende är mindre föredelaktigt.

Klara lyssnar snällt på sin moders förmåningar och hårdar ord om Slank- Johans moral och utseende. Under en paus invänder hon stillsamt:

— Vi träffas bara, när det är mörkt.

(Söndagsnisse-Strix.)

I ett bruksamhälle i Småland kom brukets renhållningstreprenör skramlande med sitt ekipage förbi en liten klunga av traktens fruar, som stod och dryftade de senaste nyhet- erna. Då mannen i fråga var könd- som inbten ungkarl, beslöt fruarna att de skulle skoje litet med honom.

— Att du inte gifter dig, ropade en av fruarna. Det finns de som ser vär- re ut, som bli gifta!

— Ja, jag ser då, sade han bara och körde lugnt vidare.

BOSÄTTNINGEN.

Ett ungt par med en air av opti- mistisk nyförsäklad kring sin per- soner stannade härnads utanför en boklada, som det tycktes slagna av samma tanke. De gick också in hand i hand och begärde att få köpa ett par böcker.

— Vi vill ha två detektivböcker vardera, förklarade de. Vi har aldrig läst sånt förr, men nu tänkte vi lära oss litet om hur man fångar bovar, så ge oss något riktigt bra är ni snälla!

Så gärna, sade bokladedamen och plockade fram Hercule Poirot, Arsène Lupin och Cardby.

— Det var fint, sa den unga damen när hon såg på högen. Vi tänkte lära oss litet för att kunna jag lördags- sabotören. Och vi måste lyckas för det kan bli precis till bosättningen!

DEFINITIVT SLUT.

En affärsman förlorade sig en dag med dottern till en grossist. Förlöv- ningen blev inte långlivad. Nyligen var f. d. fästmannen tvungen att på eftermiddagen uppsöka grosshandla- ren i bostaden för en viktig affärsan- gägenhet. Husets dotter öppnade, och hennes en gång själs älskade frå- gade högljutt om grosshandlaren M-son träffades.

— Nej, han är inte hemkommen än, svarade unga fröken lika högljutt. — Förlåt att jag besvärade, sade besökaren och skulle gå. Då hördes hennes kalla röst än en gång.

— Förlåt, vem får jag hälsa honom från?

GENOM DEN ÖPPNA DÖRREN

till hallen kunde han se, att jungfru- na hade flyttat bort familjens ytter- kläder från hängarna i kapprummet, så att de väntade gästerna skulle få plats med sina pälsar och överrockar. Galoschhyllans båda rader av bäs kom honom att tänka på ett tomt dövrals. Våningen var vädrad, och till och med inne i hans rum, dit in- get matos förmådde tränga, kändes det kyligt och friskt. Den tunna, blå rökslagen från hans cigarr lindade sig mjukt böljande mot taklampan. Skrivbordet var avröjt, alla papper, brev och broschyrer huller om huller nedstuvade i lådorna. Nu skulle han få ett helsike att hitta vad han sökte, men det kunde som vanligt inte hjälpa. Såvida han inte skulle göra sig själv det nyarslöfvet att skaffa sig ett behändig lilla arkivskåp...

Just nu hade han ett annat lika gammalt o, lika resamt problem att tänka på. Han måste ju hälsa sina gäster välkomna med det där odrä- gliga lilla stanningsföta talet, allude- rande på dagens — kvällen — bety- delse. Samma gamla trams, det gam- la året lägger sig på, om den skalden så riktigt säger. Egentligen skulle det vara ganska bekvämt att låta sig den där välsägnade dikten uttänkt och dra den, det skulle som man sa vara ett engelskbesvär. Förresten spelade det ju rätt ingen roll vad man pra- de för strunt. Folk ville bara kän- na sig litet gripna, ett ögonblick, ab- solut inte längre, sådant kallade man att få kvällen förförd.

Ett annat bra ställe skulle vara att föreläsa en tyst minut, det var om- tyck och respektinläggande, och det krävde inte ett dugg, vare sig av dem som förelög det eller dem som teg. Men den där tysta minuten hörde egentligen bara ihop med fränfallna av märkligare slag och så, förstås, mer omfattande krige- och fräshand- lare. Nej, folk ville nog höra ett litet ord, det kändes så ljuvligt med litet andakt mellan skälarna.

Från matsalen hörde han ett avgit klirr av silver och porlän. Det lit- te som någon tappade en liten trave assietter med tillhörande gafflar. Ett surr av röster föll, irviga och irri- terande. Han kände igen sin fru, den andra var väl extrahjälpen. Porti- ären, mattor och gardiner dämpade allthop till en viss trivsamt. Han er ombonat, man hade en känsla av att det inträffade inte betydde så värst mycket. Så, det var kanske en bra idé? Så här:

— Mina damer och herrar, när våra tankar i denna högtidliga stund letar sig ut över vårt lands gränser och skådar en född lev — åtmin- stone en till stora delar föddad så- dan... nej, för övrigt! Nåja, förres- ten, kanske förråd också, det är en bra spårk åt somliga! Men, i alla fall, när... et. Jo, så förminner vi särskilt starkt hur tryggt och om- bonat vi i vårt eget land... har det. Bra! Alldeles utmärkt, det störde inte stämningen, andras lidande för- strö alltid mer än de fördör. Också en bra vändning. Nej, nu fick han samla sig. Alltså, ombonat. Ingen- ting av allt elände därute, kan vi med fog säga, har nått oss. Vi sätter här samlade, till en festlig samvaro i årets första, skålivande minut, som skalden så utmärkt vackert säger...

Han avbröt sig med förfärad min. Det ringde på farstugdörren.

— Henrik! ropade hans fru ute i matsalen. Snälla du, se efter vad det är, men släpp inte in någon!

— Det beror väl på v m det är, tänkte han. Är det en karl som säl- jer kängörens ger jag honom en krona och ber honom dra åt skogen. Är det ärkebiskopen kan jag i alla fall inte be honom dra åt skogen...

Han gick ut och öppnade. Det var inte ärkebiskopen, inte heller någon karl som sålde kängörens. Det var en liten pyttig, vitthårig herre, klädd i svart palét med sammetskrage, ga- loscher och svart, rundkullig hatt.

— Godkväll, sade han med förmån, litet sprucken röst. Nu kommer jag, jag skulle få komma i kväll. Det är absolut sista kvällen. Vi har skjutit på det i det alla längsta, men nu går det inte längre.

Han log, ett underligt litet leende, vänligt och hotfullt på samma gång. Hans ansikte var mycket blekt och hans ögon glittrade. Direktören hade inte en aning om vem han kunde va- ra, men det var ju tydligen en fin man, en bildad man och en man med auktoritet, man kunde varken ge ho- nom en krona eller be honom dra åt skogen. Något misstänkt, flög det genom direktörens huvud.

— Direktören tillåter kanske att jag stiger in? sade den lille herren i samma förmåna, knäppiga ton.

Det måste vara ett misstänkt, det

Sista kvällen.

Av ROLF WIESLER.

tänkte direktören brydd, men han gick åt sidan, naturligtvis.

— Var så god, för all del, men... jag väntar främmande. Det måste bli mycket kort i så fall...

— Det går på ett ögonblick, sade den lille herren nästan bisert. Det var ju tråkigt att jag skulle komma så oälsligt, men jag kan tyvärr inte gadda några skäl längre. Inte några skäl alls, direktören. Det är öster- kalleligen sista kvällen, som ni sä- kert förstår och — är medveten om. Vi har som sagt dröjt i det längsta, och... direktören kan inte påstå att jag kommer alldeles oöstat.

— Jo, opponerade direktören och skratade litet tafatt. Det får jag nog säga att... att det gör. Ni... jag menar... det möter inte något hinder att få veta... ja, varifrån det är?

Han hyste den vanliga motviljan mot att kalla en obekant, bättre ni. Om det hade varit en karl som sålde kängörens kunde han gjort det. Om det hade varit ärkebiskopen... ja, säger man Ers Högtydighet eller vad?

Nä, det hörde ju inte hit. Vilken liten säker figur, den där! Han blev bara på, steg ur galoscherna, hängde upp den svarta palétan, hatten, kragskyd- daren...

— Jag tror att vi kan spara alla onödiga frågor, sade han litet vasst och smålog. Det är ju lika bra att få det undanstökat. Jag skall försöka göra det så smärtfritt som möjligt, förutsatt att direktören inte gör nå- ra svårigheter.

Direktören stirrade på sin under- liggande gäst. De var något östigt defi- nitivt, över honom. Något som kom tankarna att skena på vem som helst. Måla fader, det var ju sådant som hände i... hm... övernaturliga tea- terpjäser, ja, sådana som handlade om... hm. En liten pyttig herre, alldeles vanlig, kom på visst, och in- gen kunde igen honom, förrän... vänta, doktorn sa något om hans hjärta... nej!

— Säg ut, karl! fråste han. Vem är ni?

Döden kan man säga ni till, om man inte föredrar att säga du, liksom till Gud Fader. Alla andra har sina titlar. Vanvett, allthop, men ändå, ändå...

Den lille mannen såg mycket förvånad ut. Hans min blev sårad och, sedan, högrädd. Utan ett ord drog han ett hopvikt folioark med stämpel och märken på, bredde ut det med ett knastrande på skriv- nerlaget och pekade på en prickad rad...

Där, sade han stelt. Bevittnings behövs inte på personligt besök. Direktören stirrade. Sedan blev han röd i synen. Det var mer av triumf än vrede. Ingenting är han som bor o- vånig. Gå ut och titta på dörrskyl- ten, herrn!

Denna kväll höll den gemyttigt leende världen sitt mest spirituella nyårstal. Varje nyårskväll, då det fanns några gäst som inte hört det tidigare, höll han det omigen. Till slut accepterade det för gott, liksom marzipangrisen och Nyårsklo- kan. Det gav just den rätta stämning- en av översäklad vidd och säkert inpackad i angenämt omissig, nästan som sockeräggan med titligas i ena änden.

— Mina kära gäster, hm... ärade... mina damer och herrar. I efter- middagen öppnades plötsligt dörren till mitt rum och en okänd man steg in, en liten, snygg och proper karl, som jag aldrig har sett förr. Han tittade på mig och sa: Ja, direktören, nu kommer jag, kanske litet oförber- ret, men jag har väntat i det alla längsta. Det är sista kvällen i kväll,

UTRIKESKRÖNIKAN:

Kolstrejken i USA.

Hölet om åtal och fängelse för "laglösa" hindrade inte ledaren för Amerikas kolgruvearbetare John Lewis att igångsätta den pro- klamerade strejken. Allt arbete vid gruvarna ligger alltså nere och 400 000 man har gått i strejk.

Bojor på Lewis skulle inte på nå- göt sätt hindra strejken. Det skul- le endast öka den impulsive arbe- tarledarens prestige hos arbetar- na. Strejken kommer sannolikt inte att upphöra förrän arbetarna fått sin löneförhöjning på begär- da 48 procent samt samma betal- ning för 40-timmarsvecka som de tidigare fått för 54. Lewis har nämligen en i stort sett enig arbe- tarfronten bakom sig. Utom av sin egen organisation American Federa- tion of Labor (AFL) får han stöd av den konkurrerande orga- nisationen, CIO, som lovat anså 12 miljoner dollar till strejkskassen.

Regeringen har emellertid ett me- del att stoppa strejken och det är samma hästkur, som användes i våras, när kolarbetarna strejka- de. Då togs alla gruvarna under beslag, kolgruvearbetare inkallades i militärtjänst och kommanderades ned i gruvskakten.

När tiden nu är inne för att gru- varna skall återgå i de privata ä- garnaas händer igångsätter arbe- tarna på nytt sin strejk med begä- ran om den ovan angivna höjning- en. Gruvgrägar se vinsten försvin- na och vill ej gå med på höjning- en och regeringen är rädd för in-flation, om höjningen beviljas.

Kolstrejken kommer att få för- dyrande verkningar för det ameri- kanska näringslivet. Kollagen i ro- mycket små och särskilt bilin- dustrien väntas bli lamslagen rätt snart, om kol ej kommer. Även för transporter blir det kaos. I USA är elektrifieringen inte genomförd på långt när i lika stor utsträck- ning som i Sverige. 95 proc. av järnvägar drivs fortfarande med kol och 62 proc. av elenergin utvinnes genom koleldning. Även för Europa blir kolstrejken för- dyrande. Leveranser av kol till Danmark och Frankrike ha redan insäskat.

Amerika tycks inte ha mycket att välja mellan. Om strejken fort- sätter blir det stopp i industrin, varubrist och elände. Om lönehö- jningarna bifalles blir det inflation och kanske början till en finansiell krash, som för eller senare ger sig till känna. Katastrofen blir dock därvid uppskjuten på en tid, som inte med någon grad av viss- het kan överblickas.

Utgången av kongressvalen med framgången för republikanerna tyder på att stämningen är för ett kraftfullt upprådande mot strejke- na. Det visade sig att arbetarlar- derna på många håll blevo utslag- na. De många strejkearna, som av många amerikaner betraktas som oaliga och avalsbrytande, har hos stora skolor av väljare gjort fackföreningarna impopulära. Där av följer en svängning över till republikanerna, som vid behand- lingen av lagstiftningen mot strejker uppträtt skarpare än demokrater- na. President Truman nedlade som bekant sitt veto mot den s. k. Case- lagen, som avsåg att begränsa strej- kerna, och han hindrade då dess antagande, men mandatökningen för republikanerna kan nu beräk- nas ha medfört den övervikt för en antistrejklag så att presiden- tens veto ej gäller.

President Truman är i grund och

österkalleligen. Men var inte orolig, det går fort och smärtfritt, bara ni inte gör svårigheter. Mina damer och herrar... vad skulle jag tro?

botten rätt konservativ och när han får kongressen emot sig, om han tar de strejkande parti, är det mycket troligt att han försöker ta ett kraftigt för att få arbetet i gång. Resultatet blir emellertid att motsättningarna skärpes. Även om regeringen vinner även denna gång och med en undantagslag- stiftning tvingar kolgruvearbetar- na tillbaka till gruvarna, blir det en politik som sannolikt hämmar sig.

I Amerika är det endast det nu- varande tvåpartisystemet med ma- joritetval, som hindrar uppkomma- av ett stort radikalt arbe- tarparti. När tvisterna inte få sin lösning på parlamentarisk väg och missnöjet inte får lufas vid valur- nerna ligger faren snubblande nära för både långdragna och för- dyrande strejkar samt oroligheter.

O. T.

Tryarydskassören får villkorligt?

Förmildrande omständigheter an- fördes vid rättegången.

Målet mot den handlande i Try- ryd som gjort sig skyldig till för- skringning och förfalskning före- kom i måndsagen inför Sumerbo häradsrätt. Landsfogden yrkade ansvar på svar. för att denne i sin egenskap av kassör i Tryaryds e- lektiska förening under åren 1941 —45 uppsåtligen försåring krö- 12,574:85 av vilket belopp han dock vid upptäckten av försöring- ringen återbetalade 4,061 kr. An- svarsyrkandet gällde även för- falskning, enär svar, dolt försöring ringarna, genom att inför reviso- rerna föreslå falska kassaverifika- tioner och postgirobesked. Svar, erkände oförbehållsamt allt vad han anklagades för.

Svar, hade varit kassör vid den elektriska föreningen sedan 1934. När han år 1938 startade egen af- färsrörelse i Tryaryd hade han ej från början hållit sina egna och föreningens medel skilda åt. Vid bokslutet år 1941 upptäckte svar, att han haft i skuld till före- ningen med 1,500 kr. För att dölja skulden började han laborera med falska verifikationer och postgiro- besked och med detta fortsatte att vid varje påföljande bokslut me- dan han år från år tillägnade sig allt mer av föreningens medel. Bl. a. underlät han även att i kassan inbetala anslutningsavgifter.

Svar, förklarade att han behöv- t pengarna till lagerökning i sin af- fär, men han hade räknat med att kunna ersätta bristen. Svar, rät- telsegbiträde, adv. Gunnar Glén, anförde en del förmildrande om- ständigheter, bl. a. svar, stora ar- betsbördor. Med uppdraget om kassör i elektriska föreningen följ- de även allgande som avläsare vilket arbete var både betungande och tidsödande, då svar, samtidigt hade sin omfattande affärsrörelse att sköta. Svar, hade även legat inkallad långa perioder, vilket ver- kat hindrande på hans affär. Som ytterligare förmildrande omständig- het anfördes att svar, sedermera ersatt helt det försöringade belö- pet samt att han villigt erbjöd och underlät att utredningsarbetet.

Häradsrätten beslutade om för- undersökning för ev. villkorlig dom.

